

Jean-Paul Sartre żył w latach 1905 – 1980. Był francuskim filozofem, pisarzem i publicystą. W 1945 założył, a potem redagował czasopismo „Les Temps Modernes”. Współzałożył czasopismo „Libération”, w 1973. Był jednym z głównych przedstawicieli egzystencjalizmu, nurtu, który wyłożył w dwóch rozprawach teoretycznych: „Byt i nicość” (opublikowany w 1943) oraz „Egzystencjalizm jest humanizmem” (opublikowany w 1946). W latach 50-tych i 60-tych wywarł wielki wpływ na intelektualistów francuskich. Wówczas zaczął konfrontować egzystencjalizm z marksizmem i próbował zsyntetyzować te dwa kierunki (cf. „Krytyka rozumu dialektycznego”). Po 1968 roku przeszedł do skrajnej lewicy.

Jego kariera literacka rozpoczęła się w 1938, po ogłoszeniu powieści „Młodości”, która zdobyła rozgłos. W czasie drugiej wojny światowej zaczął pisać dramaty. Do najbardziej znanych sztuk należą: „Muchy”, „Przy drzwiach zamkniętych”, „Ladacznica z zasadami”. Sartre jest również autorem esejów krytycznoliterackich („Czym jest literatura?”), studiów o znanych pisarzach, opowiadań („Drogi wolności”, „Mur”).

W 1964 roku otrzymał literacką Nagrodę Nobla, której przyjęcia odmówił.